

## Brottsplats Golgata

# TIO ÅR SENARE

JAG SKREV *Brottsplats Golgata* under en av mina mest hektiska perioder som mordutredare. Den startade en resa som föredragshållare (inklusive en liten roll i långfilmen *God's Not Dead 2*) och gav mig möjlighet att träffa sökare och kristna över hela världen. "Ödmjukande" är ett slitet uttryck, men det är en träffande beskrivning för den här perioden av mitt liv. Gud fann ett sätt att använda en mordutredare med examen i konstvetenskap för att lägga fram min sak inför en ivrig och älskvärd åhörarskara.

Under de tio år jag haft kontakt med åhörare är det *en* fråga som har dykt upp oftare än andra: "Jim, vill du dela med dig av ditt andliga 'vittnesbörd'?" Folk vill höra min "frälsningshistoria", de personliga händelser som Gud använde för att dra mig till sig. Åhörare ställer denna fråga även *efter* att de har hört mig lägga fram min sak offentligt eller *efter* att ha läst *Brottsplats Golgata*. Men den här boken *är* min "frälsningshistoria". Den beskriver (tillsammans med *God's Crime Scene* och *Person of Interest*) den bevismässiga resa jag gjorde för att bli Jesu efterföljare.

För vissa verkar det svårt att tro.

Är inte sann tro *blind*? Kan någon komma till en "frälsande tro" genom att gå efter *bevis*? Har vi som fallna människor förmågan att på ett korrekt sätt resonera med hjälp av bevis och dra en slutsats om Guds existens, Bibelns tillförlitlighet eller uppståndelsens sanning? Om vi kan använda bevis för att avgöra om den kristna tron är sann, varför kallas det då "tro"? Jag tar itu med dessa viktiga teologiska frågor i min tredje bok, *Forensic Faith*, men det korta svaret är följande: Gud

använde evangeliernas ögonvitnesskildringar för att fånga upp och dokumentera sanningen om Jesus, och jag undersökte dessa bevis som skeptisk utredare och fick reda på sanningen om vår frälsare.

Jag är inte kristen i dag därför att jag har växt upp i kyrkan. Det har jag inte. Jag blev inte heller kristen därför att mina barndomsvänner var kristna. Det var de inte. Jag är inte kristen i dag därför att jag sökte Gud eller ville lära känna honom. Jag var glad och förnöjd som ateist. Jag blev inte kristen därför att jag ville komma till himlen eller var rädd för helvetet. Jag var trygg med min egen dödlighet. Jag är inte kristen därför att jag ville förändra mitt liv. Som ateist hade jag en meningsfull och tillfredsställande karriär, en kärleksfull familj, en fantastisk fru och massor av vänner.

Jag är inte heller kristen därför att det *"fungerar för mig"*. Livet på den här sidan av min omvändelse har inte alltid varit lätt. Det har gått över tjugo år sedan jag först bekände Jesus som min herre och frälsare. Jag kämpar fortfarande med att kuva min stolta vilja och mina själviska begär. Det finns tillfällen då jag tänker att det vore lättvindigt att göra på det gamla sättet – att enkelt och bekvämt ta en genväg. Det finns många tillfällen då att göra det *rätta* innebär att göra det *svårast möjliga*.

Jag är kristen i dag av en enda anledning, nämligen att den kristna tron är *sann*. Jag är kristen därför att jag vill leva på ett sätt som avspeglar sanningen även om det är svårt, obekvämt eller impopulärt. Jag är kristen därför att min högaktning för sanningen inte ger mig något alternativ. En obekväm sanning är att föredra framför en bekväm lögn.

Under de senaste tio åren har hundratusentals läsare granskat bevisen som jag presenterar i den här boken och längs vägen lärt sig hur man blir en bättre utredare. Många av dem är nu kristna. Det råder inget tvivel om att Gud först kallade dessa läsare och ödmjukade deras skeptiska hjärtan. De kristna bevisen gjorde sedan vad de alltid har gjort – bevisen åskådliggjorde sanningen om Jesu uppståndelse och gudomlighet.

Gud tillhör äran.

*J Warner Wallace*